

KURJER KRAKOWSKI.

Kurjer wychodzi codziennie rano z wyjątkiem niedziel i świąt uroczystych.

Prenumerata wynosi:

w Krakowie:		na prowincyi z przesyłką:	
Bocznie . . . 9-60	Kwartalnie . . . 2-40	Rocznie 12 ztr.	
Półrocznie . . . 4-80	Miesięcznie . . . 80	Półrocznie 6	
		Kwartalnie 3	
		Miesięcznie 1	

Za odnośzenie 20 ct. miesięcznie

Cena ogłoszeń:

Za wiersz petiowy lub za jego miejsce, pierwszy raz 10 centów, za każdy następny zaś 5 centów. Nadesłane od wiersza petiowego 20 ct. Prospekta, cyrkularze dla prenumeratów zamiejscowych po 1 ztr. od 100 egz., dla prenumeratów miejscowych po 50 ct. od 100 egz. Nekrologja po 10 ct. od wiersza.

Ajencje Kurjera w Krakowie:

Administracja „Kurjera“ (hotel Saski), główna trafiką na linii A-B, sklep Z. Skalskiego w Sukiennicach, handel Kuklińskiego w Sukiennicach, sklep Hessa w Rybce, handel Bajera ul. Grodzka, Ringel, trafiką ul. Grodzka, E. Gross ul. Mostowa, księgarnia Zupańskiego w Rynku, handel Elera ul. Karłowicza, Gronver ul. Zwierzyńska, Frist ul. Florjańska, trafiką Markowicza ul. Florjańska, antykwarna Himmelblana ul. Szpitalna, J. Horowitz ul. Łobzowska, drukarnia A. Koziańskiego na Podgórzu.

We Lwowie ogłoszenia do „Kurjera“ przyjmują „Centralne biuro Ogłoszeń“ ul. Kopernika 1 11.

Redakcja ul. św. Anny 1. 9, I. piętro. Administracja w księgarni K. Bartoszewicza (hotel Saski).

Cena pojedynczego Numeru 5 centów.

KALENDARZ.

Dziś: Ambrozego biskupa. Imię słowiańskie: Ludomysł.
 Jutro: Niepok. pocz. N. P. Maryi. Imię słowiańskie: Ludomysł.
 Po jutrze: Leokadyi i Waleryi pp. Imię słowiańskie: Wyszoślawa.
 Wschód słońca o godzinie 7 minut 49. Zachód o g. 3 53 m. Długość dnia 8 g. 24 m.

Koniec przesilenia.

Przez dni kilka Francya była przedmiotem wyjątkowej ciekawości całego cywilizowanego świata. Instytucje republikańskie, przyjęte dopiero przez jedno pierwszorzędne europejskie mocarstwo, wystawione zostały na ciężkie próby i musiały dowodzić swej wartości. Próba wszakże jakkolwiek w ponurem momencie obfita, zakończoną została dość szczęśliwie. — Z tego, co telegramy doniosły, przedstawia sobie łatwo, że Paryż podobny był do obozu, lub do miasta, zagrożonego łada chwila wybuchem rewolucyi. Żywiły radykalne doszły do szczytu rozpasania, a Deroulé na tle ligi patryotycznej i Ludwika Michel na czele ulicznego motłochu czynili wszelkie możliwe wysilenia, aby zawiadnąć kierunkiem opinii i zteroryzować Izbę deputowanych, zanim się ona wraz z senatem zamieni w kongres. Dzięki jednakże temu, iż generał Saussier, dowódca garnizonu paryskiego, stanął na wysokości zadania i obowiązków, motłoch uliczny znalazł wszędzie odpowiednią siłę, która go zawróciła bronią do szranków posłuszeństwa, i nigdzie rozruchy nie zdołały dojść do poważniejszego

rozmiaru, ani wymusić jakichkolwiek ustępstw na reprezentacji narodowej. Gdyby szef garnizonu okazał się mniej przewidującym, lub stanowczym, wtedy sprawy mogłyby przybrać zupełnie inną postać, któraby instytucje republikańskie skompromitowała na długo. Gdyby bowiem żywiły, kierowane przez pp.: Clémenceau, Deroulé i Michel, poczuły zakłopotanie i chwiejność władzy policyjnej i wojskowej, niewątpliwie okazałyby daleko więcej zuchwałstwa i przedsiębiorczości w swem postępowaniu.

Jeżeli wszakże postępowanie ulicy Paryża podszczuwanej i demoralizowanej przez żywiły radykalne, okazało się haniebnem, to inaczej miały się rzeczy ze stronictwami politycznymi i reprezentacją narodową. Zdaje się, że dwa przesilenia, t. j. ministeryalne i prezydyalne, których zbiegu jednoczesnego nie spodziewano się i nie przewidywano nigdy, wywołały pewien przestrach, a następnie pewien obrachunek sumienia w sferach inteligentnych francuskich. Prawica, nie chcąc mieszać się z żywiołami radykalnymi, zachowała się z rezerwą i wycofaniem. — Przez pewien czas Orleaniści, dość silni swą dyscypliną stronniczą i wyrobieniem politycznym, chcieli postawić kandydaturę księcia Aumale na krzesło prezydyalne, ale w ostatniej chwili, pomimo, że kandydat odznacza się rozumem stanu i starał się o popularność, ofiarowując Chantilly akademii francuskiej, zdecydowano inaczej i zdaje się, iż postąpiono bardzo roztropnie. Jakiegokolwiek bowiem przymioty osobiste może mieć książę Aumale zawsze jest on pretendentem; a jako taki otoczony będzie nieufnością i nienawiścią mas republikańskich. Wstąpienie jego na krzesło, opuszczone przez Grévy'ego, byłoby zapowiedzią zgonu Rzeczypospolitej, zwłaszcza, że wszystkim Francuzom stały na pamięci smutny precedens drugiej Rzeczypospolitej z r. 1848-go. W chwili je-

dnakże takiego rozdrażnienia, jakie panowało w całej Francyi, ostatnimi dniami kandydatura jednego z pretendentów mogła łatwo ściągnąć nienawiść wszystkich na siebie i wpłynąć magicznie na zjednoczenie się żywiołów republikańskich. Tego się wszakże przezorni i ostrożni Orleanie obawiali i dlatego instrukcyje hr. Paryża pozostały zapieczętowanymi do ostatniej chwili. Za przykładem Orleanów poszli również Bonapartyści.

Republikanie mieli sposobność przekonania się, iż niemu żadnej konstytucyi republikańskiej na świecie, któraby zdołała obronić porządek i pomyślność kraju, jeżeli też konstytucya zamiast poczucia obowiązku publicznego w obywatelach znajduje tylko rozpasanie. Konstytucya Wallona z r. 1874-go nie przypuszczała istotnie, aby dwa przesilenia, tj. ministeryalne i prezydyalne, mogły nastąpić jednocześnie, narażając kraj na brak kierownika władzy wykonawczej. Tymczasem rozpasanie pozwoliło wynaleźć sposób nieprzewidywany przez konstytucyję, i p. Cassagnac może się cieszyć serdecznie. Jeżeli temi samymi uczuciami będą ogarnięci republikanie francuscy, to wszelkie reformy i rewizye konstytucyi nie przydadzą się na wiele. W chwili bowiem krytycznej wszyscy odmówią usługi Rzeczypospolitej, zapomną o publicznych obowiązkach i jedynie siła bagnetów zdoła zachować kraj od zawieruchy domowej.

Zdaje się, że te ewentualności uprzytomniły się republikanom, nakłaniając ich do więcej pojedynczego traktowania obecnego przesilenia. Na zgromadzeniach wstępnych frakcyj republikańskich, postanowiono nie upierać się przy jednym kandydacie, ale zgodzić się na każdego, któryby był rzetelnym republikanem i mógł być przyjemnym wszystkim frakcyom republikańskim. Z chwilą jak tylko zdobyto się na podobną taktykę, wybór republikańskiego prezydenta był zapewnionym,

POKOCHAŁI.

Obrazek zdjęty z natury.

Przez Michała Wołowskiego.

(Ciąg dalszy)

— A możeby tę lokatorkę z trzeciego wykinąć? zapytał raz pana Józefa Walenty.

— Osiół jesteś, — była krótka odpowiedź. — Właśnie mam projekt, muszę pogadać z panem Eustachym i Gustawem, sprzykrzyły mi się już to restauracyjne jedzenia, poproszę panny Zuzanny, może zechce się zająć gospodarstwem, najmiemy służącą, to jakoś się tu weselej zrobi, gdy zaczniemy jadać obiady wspólne.

— W imię Ojca i Syna i Ducha św. Amen! — zawołał niby przerażony Walenty, — a cóż to sobie jegomość myśli? Dobrze jeszcze z jedną babą, ale kiedy ich tu przyjdzie dwie, to i sam djabeł nie poradzi! Pan Józef mruknął tylko pod nosem i na tem skończyła się cała rozmowa jego z Walentym.

Wkrótce potem po odbytej naradzie z lokatorami nieśmiało bardzo zapukał pan Józef do pokoju panny Zuzanny i cały swój projekt w bardzo ugrzecznionych wyrazach przedłożył. Nie spodziewał się nawet, że prośba jego u uśmiechem zadowolenia przyjęta zostanie i że panna Zuzanna zgodzi się tak łatwo przyjąć na siebie arcytrudne obowiązki gospodyni trzech starych kawalerów.

Nie minęło dni parę, a kuchnia i dom pana Józefa napełniły się życiem — gospodarstwem i zmieniły do niepoznania.

Odtąd dzień każdy przynosił jakąś nową zmianę, nową przyjemność, którą jak dzieci radowali się trzej starszkwowie.

Na oknach u pana Józefa zjawily się także same różowe firanki, jak u Zuzi i także moc wielka zielonych kwiatów, których pielęgnowaniu oddał się on z całym zamilowaniem.

W też pędy naśladować go zaczęli pan Gustaw i Eustachy, prócz tego pierwszy miał namiętność do zbierania starych lasek i tabakierek, drugi zaś do chowania ptaszeków.

Zuzia umiała tak być troskliwą o zdrowie i egzystencję pupilów tego ostatniego i tak zachwycona okazami kolekcji pana Gustawa, że wkrótce przyszli oni do przekonania, iż z wprowadzeniem się do domu Zuzanny nie tylko że ich nie spotkało nieszczęście, ale przeciwnie łaska Boża, za którą Najwyższemu dziękować codziennie powinni.

I znów poszli krok dalej.

Od chwili wspólnych obiadów, starzy kawalerowie zrozumieli, że im nie wypada przy wspólnym stole zasiadać w starych, wytartych już nieco kapotach, zaczęli się więc przebierać i stroić wedle mody i niktby nie poznał ich dzisiaj, kto dawniej przed rokiem widział spacerujących po ogrodzie.

Panna Zuzanna stała się dla nich oczkiem w głowie, znosili jej kwiaty, cukierki, obrazki, pilnowali, kiedy wychodziła na lekcye, odprowadzali, przyprowadzali do domu, gdy ukończywszy je, wychodziła z pensjonatu. Jednym słowem w usposobieniu starych egoistów zaszła gwałtowna zmiana, będąca koniecznym następstwem tego pewnika w życiu, że człowiek zawsze coś kochać musi i że oni—pokochołali.

I wszystko byłoby dalej szło swoim porządkiem; kamienica zmieniałaby się dla tych ludzi na raj szczęścia, gdyby umieli pragnienia swoje ograniczyć i ponad możliwość cugli im nie popuszczać.

Prawda, że i Zuzanna ze swej strony dała powód do tych wygórowanych pragnień; zanafto się wypytywała pana Gustawa codziennie o zdrowie kanarków, ziem i kosów, pana Eustachego o jego tabakierki i laski, a pana Józefa o kwiaty; nadto często dowodziła wobec nich z właściwym sobie a nieporównanym wdziękiem, iż miłość powinna się opierać na szacunku, że warunek ten jest jedyną jej podstawą, aby w zastarzanych sercach mogło nie obudzić się pragnienie jaśniejszych chwil rodzinnego życia.

Pewnego poranku zjawił się u pana Józefa z ładnie uczesaną grzywką i w turzuku ostatniej mody pan Eustachy, oczy spuścił ku ziemi, na brzeжку fotelu usiadł i tak rozpoczął swoją oracyę:

— Mój panie Józefie, muszę ci się wypowiedzieć z wielkiego grzechu!

— No, no, — podejrzliwie mruknął pan Józef.

— Ja się kocham.

— Oszalałeś, panie Eustachy?

— Bardzo proszę, panie Józefie, o używanie parlamentarnych wyrażen w rozmowie ze mną.

— Ależ pan masz lat sześćdziesiąt!

— Czterdzieści ośm tylko — była odpowiedź.

— Więc cóż z tego, że kochasz? — trzeba jeszcze, ażebyś był kochanym.

— Jestem kochanym!

— Farsa!

— Miłość opiera się tylko na szacunku. Taki

albowiem znikają wszelkie powody do frakcyjnych za-
wzięci i przynajmniej na jeden moment obóz republi-
kański przypominał dawne a świetne czasy, gdy w nim
dowodził Gambetta.

Zdaje się, iż republikanie nie mogą uzalać się na
rezultat wyborów prezydalnych w Wersalu. Owocem
ich taktyki, było to, iż właściwie żaden kandydat nie-
republikanickiego charakteru nie mógł się zjawić pu-
blicznie, a następnie, że spory w kongresie trwały bar-
dzo krótko. Jak tylko Ferry i Freycinet zobaczyli, że
głosy zaczynają się rozstrzeliwać i chwiać, w obawie,
aby kandydatura Ferry'ego nie wywołała poważnych
rozruchów, a Freycinet'a — oziębienia w stosunkach
dyplomatycznych, natychmiast zrzekli się swych gło-
sów na korzyść Sadi-Carnot'a i tenże został wybranym
znaczoną większością głosów kongresu, pomimo, że był,
właściwie mówiąc, kandydatem mniejszości republikań-
skiej.

Nie będziemy się zastanawiali nad tem, ani też
gubili w domysłach, czy lepszą byłaby dla Francji
prezydentura Ferry'ego czy Freycinet'a lub Sadi-Car-
not'a. Według nas, dla ocalenia honoru Rzeczypospo-
litej jest faktem najzupełniej wystarczającym, iż wy-
brany został uczciwy i prawy republikanin i że fra-
kcyjne republikańskie zapomniały w stanowej chwili o
swych wzajemnych pretensjach, zawzięciach i intrygach
a potrafiły się połączyć w imię jednego wielkiego celu,
jakim jest pomyślność Francji. Zresztą pokazało się,
dzięki roztropnemu zachowaniu się republikanów, a prze-
zornemu prawicy, iż rozpasanie ogarnęło tylko ulicą.
Kongres zachował się spokojnie, energicznie i patryo-
tycznie, a kongres — nie pp. Daroulède, Clemenceau
i pani Michel reprezentują Rzeczpospolitą.

Sprawy krajowe.

Z klubów i komisji sejmowych. Klub lewicy
(postępowców) postanowił większością głosów, wziąć w
Sejmie inicjatywę do uchwalenia zupełnie na nowych
zasadach osnutej ustawy drogowej. Zarazem wybrał komi-
tet redakcyjny, który wyrównawszy wszelkie pomiędzy od-
nośnymi projektami różnice, przedłoży klubowi wniosek
dla Sejmu. Wniosek ten będzie zawierał albo gotową
ustawę drogową do uchwalenia, albo zasady, według
których Wydział krajowy zawiązuje będzie do wypra-
cowania nowej ustawy drogowej i przedłożenia jej do
uchwały Sejmowi na następnej sesji. — Komisja szkol-
na dowiedziawszy się, że uchwalona na przeszłej sesji
sejmowej ustawa o nadzorach szkolnych otrzymała sank-
cję, postanowiła wstrzymać się z dalszymi obradami
nad ustawami o zakładaniu szkół i nadzorach szkolnych,
i zaprosić na następne posiedzenie referenta Wydziału
kraj. p. Pietruskiego i jednego z referentów Rady szk.
kraj. celem zasięgnięcia ich opinii. — Koło posłów w
włosciańskich uchwaliło: sprawę szynkarzy skar-
bowych przedstawić p. Jorkaschowi i ministrowi dr. Du-
najewskiemu, sformułować należycie nieosiągalność dłu-

szacunek, ma dla mnie panna Zuzanna, powiedziała mi
to nicraz a więc....

Wymówione imię wzburzyło i dotknęło do ży-
wego pana Józefa, zerwał się więc ze stolka i zawo-
łał natychmiast:

— Mój panie, trzeba być ślepym, żeby nie wi-
dzieć, jakim szacunkiem mnie otacza panna Zuzanna.
Od kogóż to te kwiatki?... od niej... A jej uścisk go-
rący dłoni mojej, a troskliwość, z jaką się mną opie-
kuje, czy to wszystko może adresuje się do pana?...
do pana... do krośset? Nie do prawdy uśmieć się mo-
żna.

— Wszystko, co pan mówisz, jest imaginacją,
snem dzieciniałego starca. Przyszedłem tu, żeby pa-
nu powiedzieć prawdę, żeby mu się wypowiedzieć, żeby
wreszcie oświadczyć o rękę panny Zuzanny, ale widzę
czarną intrygę, pan chcesz tę świeżą różę do swojej
przykuć starości. O! nic z tego, mój panie, ona a mni
kocha i moją też zostanie.

— Pana kocha?! — zawołał, śmiechem parszając,
pan Józef.

— Proszę się nie śmiać, idzie tu o rzeczy powa-
żne, — zaprotestował Eustachy.

— Dobrze więc pan mi nie masz za waryata, a ja
pana; weźmy na sędziego osobę trzecią, obojętną, niech
ona osądzi, komu więcej skłonności i przychylności
okazuje panna Zuzanna... Tak weźmy na sąd Gustawa.
Jakby deus ex machina, zjawił się w tej chwili
we drzwiach pożądany superarbaiter.

Obaj, pan Józef i pan Eustachy, skoczyli ku nie-
mu, chwytając go za ręce.

Dokończenie nastąpi.

gów za wódkę, i wypracować sprawozdanie o stanowi-
sku, jakie wypada zająć Kołu posłów włosciańskich
wobec żądań zmiany ustawy drogowej, a mianowicie
uznano za pożądane wydanie osobnej instrukcji wyko-
nawczej.

Trzy wnioski poselskie świeżo do Sejmu wniesione
brzmia, jak następuje: I. Posła dr. Madejskiego:
Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, a) ażeby w spo-
sób odpowiedni zbadał potrzebę reformy postępowania
sądowego w sprawach niespornych, a zwłaszcza w spra-
wach spadkowych i opiekuńczych, tudzież b) ażeby na
najbliższej sesji sejmowej przedstawił zasady, mające
służyć za podstawę do ustawy o postępowaniu sado-
wym w sprawach niespornych dla naszego kraju, o któ-
rej wniesienie w drodze konstytucyjnej należałoby we-
zwać c. k. rząd. — II) Posła hr. Wład. Koziebrodz-
kiego wniosek: wzywa się c. k. rząd, aby: a) pobór
podatków w gminach uregulował jak najspieszniej dro-
gą ustawodawczą; b) aby, nim żądanie wyrażone po-
wyżej dopełnionem zostanie, polecił nietylko jak naj-
ścisłejsze wykonanie rozporządzenia z dnia 18 lipca
1858 l. 3283., lecz dalszemi przepisami starał się po-
wstrzymać coraz więcej rozszerzające się nieprawdło-
wości, niesprawiedliwości i nadużycia przy poborze po-
datków w gminach; III) Posła p. Merunowicza wniosek,
ażeby ze względu na wzrastające co roku koszta szu-
państwa, Wydział krajowy rozpoczął studia nad sku-
tecznem ukróceniem włóczęgostwa w kraju naszym i
przeprowadził rokowania z rządem o założenie domów
pracy przymusowej, tudzież przedłożył oduśne wnioski
na najbliższej sesji Sejmu.

Zarząd główny Towarzystwa pedagogicznego we
Lwowie, wniósł do Sejmu petycję o zmianę ustaw
szkolnych w tym kierunku, aby kary za nieposyłanie
dzieci do szkoły wpływały do funduszu miejscowego
szkolnego i użyte były pod kontrolą Rady szk. okrę-
gowej, na sprawienie przyborów szkolnych i odzieży
dla ubogiej dziatwy. Podanie to wysłano również w od-
pisie do Rady szk. krajowej z prośbą o poparcie.

Przemyski. Rada miejska uchwaliła poruczyć p. In-
gardenowi, artyście-malarzowi, odnowienie portretów kró-
łów polskich, które w ubikacjach magistrackich się znaj-
dują, albowiem obrazy te są rzeczywiście spłowiałe i
wymagają naprawy i poprzyklejania na inne płótna, je-
żeli ta starożytna pamiątka nie ma zupełnie ulec zui-
szczeniu. Rada miejska uchwaliła również, aby ka-
kalu dla weterynarza miejskiego na kancelaryę do ogie-
dzin bydła i do wydawania paszportów w dnie targowe.
W końcu uchwaliła Rada budżet drogowy na rok 1888.
Koszta utrzymania istniejących i założenia nowych dróg,
bruków i chodników wynoszą 20.102 złr. Na to jest po-
krycie z myta kopytkowego i z dodatku za prestatye,
pozostaje więc niedobór do pokrycia z innych fundu-
szów gminnych w kwocie 7.442 złr. 56 ct.

Rzeszów. Wybuchła tu była kryzys burmistrzow-
ska. Dzielny i zany burmistrz dr. Zbyszewski chciał
złożyć urządowanie z powodu, iż garstka jego przeci-
wników robiła mu niesławne zarzuty co do wydania
kwoty 299 złr. na bankiet poświęcenia gmachu szpi-

talnego urządzony. Rada miejska dała mu jednak sa-
tysfakcyę, zatwierdzając dodatkowo zarządzenia odnośne
p. burmistrza i polecając zwrócić mu złożone przez nie-
go koszta bankietu. Tym sposobem burza zostanie pra-
wdopodobnie zażegnana. Dzierżawę prawa poboru 40 pr.
dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mię-
sa oddano za rocznym czynszem 5 460 złr., dzierżawę
rzezalni bydła za czynszem 406 złr. — oczywiście dwom
żydom. Chrześcijańska część Rady miejskiej uchwaliła,
ażeby budżet funduszu ubogich układano nadal według
sposobu i zasad budżetu gminnego, tudzież ażeby gmi-
ny należące do parafii rzeszowskiej postarały się o
własne ementarze, a tem samem by ze względów sa-
nitarno-policyjnych nie przeprowadzano zwłok zmarłych
z postronnych gmin przez miasto.

Turka. Rada powiatowa została rozwiązana z po-
wodu licznych niewłaściwości ze strony prezesa, wice-
prezesa i Wydziału powiatowego. Prowadzenie czyn-
ności autonomii powiatowej powierzył Namiestnictwo
tutejszemu proboszczowi. (Może poczmistrzowi p. Bry-
siewiczowi? P. R.)

KRONIKA.

Prawnicze Towarzystwo. We czwartek dnia 8
grudnia b. r. o godzinie 5 popołudniu odbędzie się w sali
radnej miasta Krakowa pierwsze posiedzenie Towa-
rzystwa prawniczego, na który zarząd zaprasza człon-
ków i wszystkich prawników, którzyby do Towarzystwa
przystąpić zechcieli. Na porządku dziennym: 1) Słowo
wstępne sekretarza dr. Kasparka o sprawach admini-
stracyjnych; 2) wykład dr. Ksiwewego Fiericha: „Czy
prawo zwrotnego poszukiwania z powodu niepewnej
płatności dłużnika głównego w prawie wekslowem, da
się ze stanowiska prawnego i ekonomicznego uzasadnić“
3) zastępcą prokuratora Franciszek Cieszyński: z praktyki
ustawy hipotecznej.

Panorama p. K. Loibla, znajdująca się na Stra-
domiu, jest wogóle jedną z lepszych tego rodzaju. Obrazy
wszystkie są dość wiernie oddane, a perspektywa przy-
czynia się niemało do uwydatnienia malowniczości.
Z wielkich liczby obrazów zasługują na szczególnejsze
wymienienie: widoki miast: Londynu, Jerozolimy i Kon-
stantynopola; tudzież koronacja cara Aleksandra III i
trzęsienie ziemi na wyspie Jschia. Osobny gabinet mie-
ści w sobie cztery teleskopy z 48 widokami z oper i
operetek. Wreszcie na panoramie oglądać można figurę
woskową umierającego żuawa francuskiego, która za
pomocą sztucznego mechanizmu udaje oddechanie, jakby
rzeczywiście konającego człowieka. Panoramę więc mo-
żemy polecić naszej publiczności do liczego zwiedzania.

Wiadomości policyjne. Zarządzono obławę na chło-
paków zebranych w rynku, których dostawia się do
Magistratu. — U H. Peipra zakwestyonowano przy rewiz-
yi 7 zegarków z łańcuszkami. — Wesolowska Mary-
anna aresztowana została za kradzież faski z moskala-
mi na szkodę Lejzora Proppera (ul. Grodzka nr. 63),
które to faski odebrano. — Kierasiuski Jan zmarł na-
głe wczoraj w aresztach policyjnych, tknięty apople-
ksyą wskutek pijaństwa, znaleziono go bowiem przed-
wczoraj w stanie pijanym na ulicy.

Obrączka ślubna, o której pisaliśmy, nosi datę
roku 1886; więcej nie możemy powiedzieć, bo już ta-
kową właściciel podjął w Dyrekeyi policyi.

Za niegrzeczność do kozy poszedł niejaki Israel
Tennenbaum, prowizor. Rzecz się tak miała: Tennen-
baum przyszedł na pocztę z pakunkiem za późno...
Wózny nie był obowiązany wziąć takowy i głuchym
był na wykrzykiwanie Tennenbauma, który zirytowany
tem widocznie, cisnął na woznego paczką i skaleczył
go w rękę. Oburzony tem postępowaniem urzędnik u-
pomniął Tennenbauma i za to nasłuchał się grubiaństw.
Zuchwalca natychmiast aresztowano.

Kara śmierci. Wskutek werdyktu sądu przysię-
głych został wczoraj skazany na śmierć przez powie-
szenie 68 letni Dominik Szałakiewicz z Żabna za mor-
derstwo popełnione na Ignacym Jaworskim z Biskupic
Tak morderca jak zamordowany byli kowalami i powo-
dem do zbrodni była konkurencja.

Kółko filozoficzne. Rok temu rozwiązane z powo-
du braku członków, istniejące przy czytelniku akademi-
ckiej; kółko filozoficzne, którego zadaniem było obudzać
zamiłowanie do nauk ścisłe filozoficznych, zawiązało się
ponownie z powodu przychylnych warunków, lecz nie-
co z odmiennym programem. Celem nowego kółka fi-
lozoficznego, jest nietylko obudzanie zamiłowania do
nauk filozoficznych, ale także zachęcanie i dawanie spo-
sobności do wszechstronnego kształcenia się. Z tego po-
wodu na odczytach, które staraniem kółka będą się od-
bywać co tydzień i podlegać dyskusyi, będą poruszane
kwostye popularnie przedstawione z wszystkich działów

DO MELPOMENY (AD MELPOMENAM)

XXX. oda Horacego (2 księga).

tłumaczył

J. N. Kopystyński.

Trwalszy od spiżu duch mój pomnik stworzył

I wynioślejszy nad piramid mury,
Ani bóg wichrów, choćby jak się srożył,
Ni deszcz cierpliwy, który skały kruszy,
Ani też czasu ostry zab zniszczenia
Nie zburzą dzieła mojego natchnienia! —
W każdego z Rzymian żyć ja będę duszy!
Żyć będę wiecznie — choć Charon ponury
Ciało w Hadesu smętne w wiedzie progi —
A pamięć o mnie, chyba wtedy zginie,
Gdy naród rzymski przestanie czcić bogi,
Kapłan przestanie palić im ofiary,
Bogi opuszczą nasz kapitol stary. —
Chwalić mnie będą, choć ja jest syn sługi
I tam gdzie Aufid szumi po równinie,
I tam, gdzie Danaus toczy bieg swój długi.
Chwalić mnie będą, bom ja pierwszy Rzymie
Eolską piosnkę spiewał w swojskim rymie.
O Melpomeno bogini, królowo!
Ciesz się mą sławą cierpieniem zdobyta,
A jeśli niezbyt zuchwale me słowo —
Spraw, aby laurem czoło mi okryto!

wiedzy. Prezesem koła filozof. jest młody poeta p. Nowicki. Czemu Rusini, jeśli już koniecznie chcą się odosabnić, nie zawiążą podobnego koła w łonie „czytelnicy akad.“ ale marzą o utworzeniu nowego Towarzystwa?

Z wydziału filozoficznego. Dwa tylko są uniwersytety, w których odbywają się wykłady historii literatury polskiej, krakowski i lwowski. Na lwowskim uniwersytecie, wskutek nieszczęśliwego zbiegu okoliczności, a mianowicie: słabości prof. Piłata wykładów tych w r. b. nie ma, na krakowskim zaś również w b. r. z powodu słabości hr. St. Tarnowskiego, którego nikt nie zastępuje, tylko jedna godzina tygodniowo poświęconą jest literaturze polskiej (dr. Kallenbach o „Dziadach Mickiewicza“). Podnosimy tę anomalię, przekonani, że dałoby się jej zaradzić przy energicznym postaraniu się o odpowiednie sily.

Nowe stowarzyszenie. Urzędnicy pocztowi zawiązali stowarzyszenie i wynajęli lokal przy ulicy Krótkiej, w celu obudzenia w swych kołach życia towarzyskiego. Statut nowego Towarzystwa zostanie do Namiestnictwa w celu zatwierdzenia wysłany po walnem zgromadzeniu urzędników pocztowych, które odbyło się we wtorek d. 6. grudnia.

Szkoda, że urzędnicy pocztowi nie zastanowili się głębiej nad wnioskiem, na jednym zgromadzeniu urzędników pocztowych postanowionym, który projektował przyłączenie się ich in gremio do kasyna powszechnego, wszak lepiej byłoby utworzyć w niem osobne koło niż zawiązywanie nowego stowarzyszenia.

Młodzież krakowska w Cieszynie (kor. Kur.). 38 akad. krakowskich postanowiło pomódz Ślązakom w Cieszynie do urzędzenia wieczoru Mickiewicza. Bez poprzednich uchwał w charakterze czysto prywatnym przybyli dnia 3 grudnia do Cieszyna, a w następnym dniu wykonali 9 punktów w programie wieczoru Mickiewiczowskiego. Opisanie serdecznego przyjęcia, entuzjazmu, z jakim akademików witano i podejmowano, zostawiam sobie do następnego listu. Tu tylko dodam, że wycieczka znaczeniem, jakie jej nadano, przeszła daleko rozmiary z początku nakreślone. — Cieszyn 4-go grudnia. D. 3-go grudnia wieczorem przyjęcie na dworcu. Przemawiał Jerzy Cienciąła i Andrzej Cienciąła, odpowiedział ak. Jaworski. 4-go grudnia zwiedzanie Cieszyna, wieczór uroczystości Mickiewicza. Zagaił ją adwokat Michejda, zakończył Jaworski. Na wieczery, która się potem odbyła, przemawiali wszyscy najznakomitsi obywatele Śląska. Z pomiędzy akademików zaś dziewięciu. Młodzież złożyła wizyty in gremio pp. ks. Świeżemu, Andrzejowi Cienciąle, Michejdzie, Filasiewiczowi, Stalmachowi, Głajcerowi i Stonawskiemu. 5-go grudnia zwiedzenie hut w Trzyńcu. Młodzież odprowadził komitet do Bogumina.

Straszny wypadek. Antoni Pieniążek, trudniący się bez koncesyi po dyletancku studniarstwem, kopał w ubiegłą sobotę przy pomocy wyrobnika Tadeusza Kozła, studnię w Podgórzu na przedmieściu Zabłocie. O godzinie 10tej rano, gdy Kozioł właśnie wyrzucał ziemię z dołu wykopanej studni, a Pieniążek stojąc na górze, odsuwał ją od otworu, urwały się górne warstwy studni, zasypując zupełnie Kozła. Przyrzadów do odgartywania ziemi nie było pod ręką i sporo czasu upłynęło, nim wykopano — trupa Kozła. Kozioł był ojcem 4ga dzieci. — Dziwimy się, że władze miasta Podgórza pozwoliły Kozłowi, który nie miał do tego żądanej koncesyi zajmować się studniarstwem!...

Szczególne kradzieże. Maryannę Lende przytrzymał z żydowską bekieszą na ramieniu — myślała bo wiem w swej naiwności, że sprzedając taką rzecz, nie ściagnie na siebie podejrzeń!

Drugi podobnie komiczny fakt kradzieży miał miejsce na strzelnicy wojskowej. Przyszedł tam niejaki Franciszek Marcelli i zaczął wygrzebywać z wałów wystrzelane kule. Gdy go przytrzymał, tłumaczył się: „Ja myślałem, że to niepotrzebne, a mnie by się przydało“. Za niewiadomość tę zamknięto nieboraka.

Znowu niejaki Wincenty Doś powyciągał onegdaj żelazne kłamy, spajające mur fabryki p. Halskiego, i usiłował sprzedać ten tani nabytek za stosunkowo bardzo przystępną cenę.

Pożar. Wczoraj o godzinie 2. popołudniu wybuchnął na ulicy św. Józefa ogień, który trwał kilka minut. Gdy szraż ogniowa przybyła na miejsce, ogień został przez domowników zagaszony.

Złapano czapkokrada. zapewne członka owego towarzystwa z ograniczoną poręką, o którego istnieniu donosiliśmy swego czasu. Jest nim niejaki Maciej Mikucki — przytrzymał go w chwili, gdy chwycił za czapkę kościelną u św. Barbary.

Ze Lwowa. Na cześć Sejmu krajowego odbył się w niedzielę u pp. Namiestnikostwa wielki i wspaniały wieczór, uświetniony obecnością p. ministra Ziemiałkowskiego, wszystkich niemal posłów, dygnitarzy du-

chownych i reprezentantów wszystkich stanów i zawodów. Doborowe grono pań i panien dodawało uroku temu zebraniu. — Wydział czytelnicy akademickiej urzędu dziś komers akademicki, mający na celu zawiązanie bliższych stosunków między kolegami. Ponieważ ten komers odbędzie się w restauracji publicznej, zagrywa coś na komersy „Burschenschaftow“, czego u nas być nie powinno! — Minister skarbu dr. Dunajewski przybył ma we czwartek na posiedzenie Sejmu. — Bawi tu kilku rumuńskich kupców, przybyłych z zamiarem wejścia w stosunki z tutejszymi kupcami. Towarzyszy im w wycieczce po mieście ziomek, stale zamieszkały we Lwowie.

Sędziów. Dotychczas nie sprawdzono przyczyny pożaru, który powstał albo w stajni propinatora Lōwa albo też w stajni wojskowej. Ogień podsycał silny wiatr, tudzież składy słomy i zboża, wśród miasta położonych, należących przeważnie do radnych gminy. Dzielną obronę rozwinęła straż ogniowa miejscowa oraz urzędnicy cukrowni hr. Artura Potockiego. Pomiedzy budynkami spłonęła do szczytu szkoła ludowa.

Z Warszawy. Izba sądowa uznała onegdaj b. naczelnika straży ziemskiej na Pradze, moskala Timofieja Małczanowa, za przestąpienia władzy, jakoteż znęcania się i okrucieństwa względem polskiej publiczności na 6 miesięcy więzienia, lecz równocześnie uwolniła go od tej kary z mocy manifestu koronacyjnego cara. „Nie kijem, to pałką.“ Moskale znaleźli drogę wyjścia dla swego „bratka.“ — Jak wiadomo, w czerwcu b. r. postanowił rząd przeniesienie metryki litewskiej z archiwum senatu do Moskwy. W wykonaniu tego postanowienia przewieziono niedawno do Moskwy 1.046 ksiąg, 390 pergaminów, 50 tablic genealogicznych i 19 map. — „Gazeta radomska“ przeszła w tych dniach na własność i pod kierunek p. Henryka Wróblewskiego, współpracownika „Kur. Warsz.“ — Z Warszawy wyjechał do Japonii p. St. Korejewicz technolog, który za pośrednictwem p. Adama Sienkiewicza, konsula francuskiego w Jeddo, niedawno w przejeździe bawiącego w Warszawie, otrzymał korzystną posadę kierownika fabryki chemicznej w Jeddo. — Z Wilna donoszą, że kryminalny sąd rozstrzygnął znaną sprawę o fałszerstwa słynnego Brzozowskiego, skazując go na pozbawienie wszelkich praw stanu i osiedlenie na Syberji.

DZIAŁ EKONOMICZNY.

Koleje. Jeneralna Dyrekcya kolei Karola Ludwika wydaje jak corocznie, tak też i na rok 1888 roczne bilety abonamentowe, które z uwzględnieniem nowo-otwartej linii Dembica-Rozwadów kosztują rocznie: bilet I. klasy 400 złr., bilet II. klasy 300 złr., zaś bilet III. klasy 200 złr. Bilety te ważne są dla całej linii i dla obu kolei lokalnych Jarosław-Sokal i Dembica-Nadbrzezie-Rozwadów. Biletów rocznych na pojedyncze przestrzenie tejsze kolei w dawać się nie będzie.

Tarnów 2 grudnia. Płacono za 100 klg. pszenicy 6-90, żyta 5-13, jęczmienia 4-75, owsa 4-10, grochu 7-50, bobu 5-45, tatarski 7-60, prosa 5-36, kukurydzy 7-50, ziemniaków 1-40, rzepaku 10-15, koniuczyny 39-—, siana 1-90, koniucz 2-95, słomy 1-40, kilo masła —73.

Wadowice. 1 grudnia. Płacono 100 klg. pszenicy 8-00 żyta 6-00, jęczmienia 5-75, owsa 4-40, ziemniaków 1-80, siana 3-40, słomy 2-15.

Rzeszów. 2 grudnia. Płacono za hektolitr pszenicy 6-60, żyta 4-36, jęczmienia 3-45, owsa 2-10, grochu 6-50, fasola 6-65, tatarski 4-70, prosa 5-45, ziemniaków 2-—, za 100 klg. siana 2-90, słomy 2-—.

WIADOMOŚCI POLITYCZNE.

Ameryka. W dniu 4. bm. został otwarty kongres. Prezydentem Izby poselskiej wybrano pana Carlisle należącego do stronnictwa demokratycznego. Inauguracyjna mowa nowego prezydenta zapowiada rewizję ustaw fiskalnych, oraz niżenie taryfy, któreby zapobiegło gromadzeniu się pieniędzy w skarbie państwa. — Przedłożono Izbom wniosek mający ograniczyć swobodę osiedlania się nowych przybyszów. Środkiem do tego ma być rozporządzenie, iż każdy nowy przybysz zanim otrzyma obywatelstwo amerykańskie, musi wykazać się świadectwem swego konsula. Bez takiego świadectwa zabronionym ma być stały pobyt w Ameryce.

Bułgaria. Na porządku sobrania w dniu 5-go bm. był wniosek o radach generalnych. Dyskusya była bardzo ożywioną. Zadnych uchwał jednak nie powzięto, gdyż wielu deputowanych stanowiących opozycją przeciw wnioskowi, opuściło salę.

Francya. Nadchodzą od pojedynczych prefektów depesze, iż ludność w departamentach z wyboru Sadi-Carnota jest zadowolona. — Również z Petersburga otrzymane wieści stwierdzają, iż rozwiązanie kryzysu prezydyjalnego przez wybór pana Carnot dobre zrobiło w Rosyi wrażenie.

Hiszpania. Poselstwa w Berlinie, Wiedniu i w Rzymie mają być podniesione do rangi ambasad.

Projekt podwyższenia cła zbożowego wniesiony już został w Izbie i senacie. — Nie znajduje on jednak poparcia u rządu, sprzeciwia się bowiem traktatom handlowym. Gabinet zamyśla podobno z tego powodu przy każdym takim wniosku postawić kwestyę zaufania.

Niemcy. Do Berlina co chwila nadchodzą sensacyjne depesze o koncentracji wojsk rosyjskich na granicy niemieckiej, oraz na głównej linii bojowej przyszej wojny. Do Grodna miał przybyć cały regiment piechoty, linią Grodna Kowno obsadzono znaczną ilością wojska.

Wybrana kilka dni temu komisya cła odbyła przedwczoraj pierwsze posiedzenie. Windhorst postawił wniosek, aby cło od owsa podnieść na 4 i pół marki, nie zaś na 6 jak tego wymaga wniosek rządowy, od jęczmienia zaś cło według tegoż wniosku ma wynosić 4 marki. — Baron Ow z partyi wolno-konserwatywnej postawił dalej idący wniosek, zmierzający do tego, aby podniesienie cła wszystkich zbóż zamknąć w granicy 33 i pół pr. zwyczaj; proponowany bowiem przez rząd wniosek, aby iść aż do 100 pr. jest nieodpowiedni, Windhorst uzasadniając konieczność zwyczaj cła, podniósł tę okoliczność, iż obecny stan nie tylko szkodzi gospodarstwu wiejskim lecz i innym gałęziom przemysłu. Dyplomatyczna wojna finansowa z Rosyą jest również szkodliwą, bo umożliwia wprowadzanie obcych towarów. Inni mówcy zeznawali, iż być może, że podwyższenie cła w stosunkach z Rosyą nie wyda spodziewanych owoców, gdyż stać będzie temu na przeszkodzie niski kurs rubla. Wobec Austrii i Północnej Ameryki, podwyższenie cła zaradzi złemu. Z dyskusyi tej można powziąć p-zekoznanie, iż członkowie ostatecznie na jutrzejszym posiedzeniu, na którym będą uchwalone zasadnicze uchwały, będą głosowali jednomyślnie za wnioskiem rządowym.

Włochy. Do Rzymu nadeszły wiadomości niepokojące z Abissynii.

Własne telegramy Kurjera

Feszt 6-go grudnia. W kołach węgierskich panuje niezadowolenie z powodu, że rząd niemiecki jeszcze przed legislacyjnym przyjęciem projektu podwyższenia ceł zbożowych, zaprowadził wyższe cła w drodze administracyjnej. Istnieje tu zamiar zaprowadzenia także wyższych ceł na wyroby przemysłu niemieckiego tytułem represalij.

Stanisławów 6-go grudnia. Na zgromadzeniu wyborców skonstatowano wiele niewłaściwości w gospodarstwie gminnem miasta, i uchwalono zwrócić się o pomoc do Namiestnictwa i Wydziału krajowego, tudzież wnieść petycję dotyczącą do Sejmu.

Praga 6-go grudnia. Porucznik Krnka zostanie stawiony przed sąd wojenny pod zarzutem obrazy ministra wojny.

Budapeszt 6-go grudnia. „Pester Lloyd“ zwraca uwagę na rosyjskie koncentracje wojsk na granicy niemieckiej i austriackiej, i dowodzi, że tylko izolowane położenie Rosyi powstrzymuje ją od rozpoczęcia wojny.

Berlin 6-go grudnia. „Kölnische Ztg.“ publikuje fachowy artykuł o stosunku wojska austriackiego i rosyjskiego na granicy, wykazując, że Rosyan stoi teraz 130.000.

Główny redaktor i wydawca:

Kazimierz Bartoszewicz.

Odpowiedzialny Redaktor:

Dembowski Bolesław.

U M. Beyera i Spółki

w Krakowie

Sukiennice, Nr. 12, 13, 14, naprzeciw kościoła N. Panny Maryi.

Cheąc dać sposobność naszym Łaskawym Odbiorcom w miejscu i z prowincyi do taniego załatwieni sprawunków na Gwiazdkę t Nowy Rok, wyrobiliśmy partję bielizny i towarów płóciennych, których ceny znacznie zniżyliśmy, a które w tej cenie tylko od 1 do 31 grudnia sprzedawane będą.

Przesyłki na prowincję uskuteczniamy za zaliczką pocztową odwrotną pocztą.

Serya I. po zlr. 1.

- 1 koszula damska, ubierana haftem.
- 1 kaftanik ranny, z piękniemi haftami.
- 1 spodnica z haftowaną falbaną.
- 1 para majtek z haftowaną falbaną.
- 1 koszula męska dzienna.
- 1 para kalesonów męskich.
- 4 ręczniki płócienne.
- 6 chustek batystowych.
- 6 serwet deserowych
- 1 obrus.
- 1 fartuszek haftowany, kolorowy.
- 6 kołnierzyków męskich.
- 3 pary mankietów męskich.

Każdy wymieniony artykuł tej seryi kosztuje 1 zlr.

Serya II. po 1 zlr. 25 c.

- 6 chustek z kolorowemi brzegami — webowych.
- 6 chustek płóciennych, białych.
- 6 serwetek deserowych adamszkowych.
- 1 obrus.
- 6 krawatek jedwabnych.
- 1 kaftanik trykotowy ciepły.
- 1 para kalesonów ciepłych.
- 1 para kalesonów z dymki angielskiej.
- 1/4 tuzina skarpetek białych, ręcznej roboty.
- 1 obrus z frendzlą i kolorowemi szlakami.
- 1 tuzin serwetek z frendzlą i kolorowemi szlakami.
- 1 parasol od deszczu.

Każdy wymieniony artykuł tej seryi kosztuje 1 zlr. 25 ct.

Serya III. po 1 zlr. 75 c.

- 1 koszula damska szertingowa z haftem.
- 1 kaftanik damski, biały, ubierany haftem.
- 1 para majtek z szeroką, haftowaną falbaną.
- 1 spodnica ciepła trykotowa
- 1 spodnica biała z zakładkami.
- 6 par mankietów damskich.
- 6 chustek batystowych francuzkich z najmodniej. brzegami kolorowemi.
- 6 ręczników płóciennych
- 1 bardzo ciepły kaftan trykotowy.
- 1 para bardzo ciepłych kalesonów trykotowych.
- 1 prześcieradło bez szwu na największe łóżko.

Każdy wymieniony artykuł tej seryi kosztuje 1 zlr. 75 ct.

Serya IV. po 2 zlr.

- 6 chustek angielskich batystowych, z najmodniej. brzegami kolorowemi.
- 6 chustek webowych, białych, cienkich.
- 6 chustek web. z piękni. brzeg. kolor.
- 6 ręczników adamszkowych, białych.
- 1 koszula dzienna damska, najświeższ. fasonu i bogato ubierana haftem.
- 1 kaftanik damski ranny, eleg. ub. haft.
- 1 koszul. damska nočna, ub. ręcz. haft.
- 1 p. majtek damsk., z szer. haft. falban.
- 1 koszula dam. web. dzien. ub. koronką.
- 6 par damskich pończoch, ciepłych.
- 6 par męskich skarpetek, ciepłych.
- 1 kaftanik barchanowy, ub. zakładkam.
- 1 spodnica barchan. ubier. zakładkami.
- 1 par. majtek damskich ub. zakładkam.
- 1 sznurowka francuskiego fasonu.
- 6 chustek białych, webowych z dużemi haftowanymi znakami.

Każdy wymieniony artykuł tej seryi kosztuje 2 zlr.

Serya V. po 2 zlr. 75 c.

- 1 koszula damska, dzienna, z prawdziwej irlandzkiej, ubierana haftem.
- 1 koszula nočna, damska, z francuskiego kretonu, ub. haftem lub wstawkami.
- 1 kaftanik trykotowy, wełniany biały.
- 1/4 tuzina ręczników tureckich.
- 1 spodnica biała, z szeroką wstawką haftowaną i zakładkami.
- 1 koszula kretonowa, nočna, męska, franc. fason. z ukraińskim haftem.
- 6 serwet stołowych, dużych adamsz.
- 1 obrus stołowy, adamszkowy.
- 1 garnitur trykotowy, ciepły.

Każdy wymieniony artykuł tej seryi kosztuje 2 zlr. 75 ct.

Serya VI. po 3 zlr.

- 1 koszula damska, dzienna, z cienkiej weby, ubierana ręcznym haftem.
- 1 koszula dzienna, cienka, webowa najmodn. fason. b. strojnie ub. haftem.
- 1 kaftanik ranny damski, bardzo strojnie ubierany haftem i wstawkami.
- 6 prawdziw. batystow. chustek białych.
- 6 par pończoch białych, cienkich.
- 6 prawdziw. adamszkowych ręczników
- 1 kapa biała, trykotowa, na łóżko.
- 1 koszula męska z praw. irlandz. weby.
- 6 chustek webowych, cienkich, z modnym brzegami kolorowemi.
- 1 parasol elegancki.

Każdy wymieniony artykuł tej seryi kosztuje tylko 3 zlr.

Naszą znaną **Webę King**, która przez pewną część naszych konkurentów tak źle i tak drogo jest naśladowana, tylko my wyłącznie wyrabiamy w wypróbowanym z piękności i trwałości przez lat tyle gatunku po następujących cenach:

- 1 sztuka 78 ctm. szeroka 20 mtr. długa na Kalesony i grubsza bielizna zlr. 7.—
- 1 sztuka 88 ctm. szer. 20 mtr. długa na cienką bieliznę, koszule, poszewki itd. zlr. 8.50
- 1 sztuka 175 ctm. szeroka 15 mtr. długa na prześcieradła, na materace zlr. 11.80
- 1 sztuka 175 ctm. szeroka 15 utr. długa na prześcieradła pod kołdry zlr. 13.—

Zwracając łaskawą uwagę na powyższe ogłoszenie, nadmieniamy zarazem, że posiadamy na składzie **wielki wybór bielizny damskiej, męskiej i dziecięcej w najlepszych gatunkach i najświeższych fasonach, oraz skład płócien krajowych i zagranicznych** od najtańszych do najlepszych, w bardzo wielkim wyborze. **Największy skład pończoch damskich, męskich i dziecięcych, oraz wyrobów trykotowych.**

Wyłączny skład prawdziwej normalnej bielizny trykotowej Prof. Dra. Gustawa Jaegera.

Dziękując Szanownej Publiczności za łaskawe zaufanie, jakim nas do tej chwili zaszczycił, polecamy się i nadal łaskawym względem.

Z wysokim szacunkiem

M. Bayer i Spółka,

Handel płócien i bielizny gotowej, Kraków, Sukiennice Nr. 12, 13, 14, naprzeciw N. P. Maryi.

HERBATY

wypróbowanego gatunku

- polecić możemy 2—12
- Pakling Congo 1 ft. w. r. zlr. 2-50
- Suchong 1 ft. w. r. zlr. 3—
- Wysiewki z czarnych herbat 1-50

Porebski i Zimler

Kraków, Rynek główny Nr. 7.

Papier z fabryki Czerlańskiej.

Język międzynarodowy dla handlu i komunikacji

VOLAPÜK

przerobiony do użytku Polaków

przez

CZESŁAW CZYŃSKIEGO

prof. jęz. franc. w szkoł. średn.
Cena całego dzieła (t. j. Gramatyka 15 ct., Ćwiczenia 25, Słowniczek 20 ct.
Do nabycia we wszystkich księgarniach.

Koncesyonowany Zakład Pogrzebowy

A. Szafranski

ul. Kopernika (Wesoła) Nr. 32.

urządza pogrzeby od najskromniejszych do najwspanialszych rozmiarów

i posiada skład wszelkich przyborów pogrzebowych.

Telegramy: A. Szafranski, Kr ków.

Dobra rada

Złota rada! — W zdaniu tém tawiającą prawdę poznajemy szczególnie w wypadkach różnych słabości i dlatego to otrzymała księgarnia nakładowa Richtera tyle serdecznych podziękowań za nadesłaną ilustrowaną książeczkę „Przyjacieli chorych”. W książeczce tej opisana jest obszernie pewna ilość najlepszych i doświadczonych środków domowych i zarazem nadrukowane są doniesienia szczęśliwie wyleczonych, stwierdzające wymownie, że bardzo często wystarczają pojedyncze środki domowe do wyleczenia w krótkim czasie chorób, uważanych czasem za nieuleczalne. Skoro tylko chory ma w swém rozporządzeniu odpowiedni środek, natenczas można się spodziewać wyleczenia nawet z ciężkiej słabości; nie powinien więc żaden chory zaniedbać sprowadzenia sobie za pomocą korespondentki z Richtera księgarni nakładowej w Lipsku (Richter's Verlags-Anstalt in Leipzig) broszurki „Przyjacieli chorych”. Przy pomocy tej zajmującej książeczki potrafi każdy z łatwością zrobić odpowiedni wybór. Zamawiający książeczkę nie poniesie żadnych kosztów.

MAŁY ŚWIATEK

ilustrowane pismo
DLA DZIECI I MŁODZIEŻY

wychodzi 3 razy na miesiąc
we Lwowie.

PRENUMERATA.

roczna 4 zlr., przez pocztę 4 zlr. 60 ct.
kwart 1 " " " 1 " 15 "

Prenumeratę nadsyłać należy do administracji „Małego Świątka”, Lwów ulica Grodzkich 1. 3.

Papiery rysunkowe

do reprodukcji

ANGEREROWSKICH

(cynkotypij)

preparowane w trzech gatunkach polecia pp. Artystom

I. F. Fischer

Linia A.—B. w Krakowie.

Mam zaszczyt zawiadomić Szanowną P. T. Publiczność, że otrzymałem wielką ilość

Papieru listowego

z kopertami i bez, jakoteż i

Biletów wizytowych

w różnych kształtach i jakości i wykonuję druk na tychże po cenie nadzwyczaj niskiej.

A. Koziński

właściciel drukarni, ul. 21 Szewska.

Wydziat II. Magistratu.

Biżuteryj wiadomości udzieli

jest zaraz do wynajęcia.

pokoiu się składające,

pokoi, kuchni i przed-

pnicej na I. piętrze z 7

pod I. 16 przy ul. Krul-

MIESZKANIE

Chcę polecić na podjęciu i re-

malym polskim nie prowadzący

Pain-Expeller

Chętnie przyjmuję zamówienia

Chętnie przyjmuję zamówienia

KILKA UWAG

o nauce języka francuskiego w c. k. szkołach średnich i prywatnych.

Skreślił CZESŁAW CZYŃSKI.

Cen 20 ct.

Skład główny w księgarni S. A. Krzyżanowskiego w Krakowie.

Min. Fin. Dep. Handlu i Przemysłu St. Petersburg. Nr. 1360.
Wiedeń Nr. 4932.

Warszawa. Brozurka w języku polskim i ruskim wysyła się bezpłatnie.

Gwarancya długole-
nia, polegająca na
doświadczeniach.

„EXSICCATOR“

osusza wilgoć w starych domach, zabezpiecza nowe od tejsze, niszczy grzybek drzewny, zabezpiecza od gnicia wszystko co z drzewa. Desinfektuje stajnie i t. p., zapobiega zarazie na bydło, zastępuje olejną farbę w wszelkich kolorach i tańszy od tejsze o 50 procent.

Inżynier-technolog Gustaw Ritter.

Warszawa, Królewska 39.

Reprezentant na Galicyę Zygmunta Wasilkowski
ul. Batorego 1. 8.

Pieśni polskie

najlepszy zbiór utworów patriotycznych wyszedł w trzecim eleganckim wydaniu nakładem KSIĘGARNI K. BARTOSZEWICZA w KRAKOWIE.

Cena egzempl. gustownie oprawnego z wybicim 1 zlr., pocztą 1 zlr 15 ct.

Z drukarni A. Kozińskiego w Krakowie.